

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: C/13/717683 DW RK 22/190 MK/SM

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 2 oktober 2023 zoals bedoeld in artikel 43 van de
Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer C/13/717683 DW RK 22/190
MK/SM ingesteld door:

[] **B.V.**,
gevestigd te [],
klaagster,
gemachtigde: [] (bestuurder),
tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde,
gemachtigde: [].

Ontstaan en verloop van de procedure

Bij klachtenformulier met bijlagen, ingekomen op 19 mei 2022, heeft klagster een klacht ingediend tegen (het kantoor van) beklagde, hierna: de gerechtsdeurwaarder. Bij verweerschrift, ingekomen op 8 augustus 2022, heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd. De klacht is behandeld ter openbare terechtzitting van 21 augustus 2023 alwaar de gemachtigden van zowel klagster als van de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen. De uitspraak is bepaald op 2 oktober 2023.

1. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

2. De klacht

Klaagster beklagt zich samengevat over het volgende:

- a. De gerechtsdeurwaarder heeft de opdracht tot het innen van een vordering op een leverancier onvoldoende voortvarend en assertief opgepakt met als gevolg dat de vordering niet is geïnd.
- b. Aan klagster is op 4 februari 2021 een voorschotnota verzonden, die op 18 februari 2021 door klagster wordt voldaan. De gerechtsdeurwaarder komt pas op 19 maart 2021, na een bericht van klagster, erachter dat de nota is voldaan en reageert daarop.
- c. De gerechtsdeurwaarder is zonder expliciete instructie van klagster is overgegaan tot afspraken met leverancier tot het terugleveren van de goederen.
- d. Klagster heeft de vordering in augustus 2020 overgedragen en (een medewerker van) de gerechtsdeurwaarder heeft pas in april 2022 aangegeven dat zij de kwestie niet hadden mogen accepteren omdat zij de competenties hiervoor niet hebben.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft de klacht gemotiveerd weersproken. Voor zover van belang wordt hierna op dat verweer ingegaan.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Op grond van het bepaalde in artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet zijn gerechtsdeurwaarders onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met die wet of in strijd met hetgeen een behoorlijk handelend gerechtsdeurwaarder betaamt. Klachten kunnen niet worden gericht tegen een gerechtsdeurwaarderskantoor. In het verweer heeft bovengenoemde gerechtsdeurwaarder zich opgeworpen als beklaagde. Hiermee is in de aanhef van de beslissing rekening gehouden. Ter beoordeling staat of er sprake is van tuchtrechtelijk laakbaar handelen in de zin van artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet.

4.2 Ten aanzien van klachtonderdeel a. overweegt de kamer als volgt. Klaagster verschilt met de gerechtsdeurwaarder van mening of de werkzaamheden al dan niet op de juiste wijze zijn uitgevoerd, in het bijzonder of de gerechtsdeurwaarder voldoende voortvarend, dan wel assertief is geweest, nu zijn handelen niet heeft geleid tot volledige betaling door de schuldenaar. Het ten aanzien daarvan door klagster aangevoerde is onder overlegging van stukken door de gerechtsdeurwaarders gemotiveerd weersproken, terwijl de stellingen van klagster louter gebaseerd lijken te zijn op het niet behalen van succes. De opdracht, die is gestart als een opdracht tot incasso, is zich buiten de invloedssfeer van de gerechtsdeurwaarder gaandeweg gaan ontwikkelen tot een situatie waar meer specialistische kennis voor nodig was. Concreet is dat moment ingetreden nadat de onderneming van [] in januari 2021 was beëindigd. Tot dat moment (en kort daarna) blijkt uit de correspondentie over en weer dat klagster en de gerechtsdeurwaarder steeds in goed overleg met elkaar optrekken in het incassotraject. Nergens ontstaat het beeld dat klagster er bij de gerechtsdeurwaarder op aan moet dringen om een en ander geregeld te krijgen. Met betrekking tot de uitvoering van een overeenkomst als de onderhavige rust op de gerechtsdeurwaarder slechts een inspanningsverplichting, die zij met inachtneming van de geldende wet- en regelgeving naar eer en geweten dient uit te voeren. Niet is gebleken dat daarvan geen sprake is geweest. Klaagster zal zich desnoods met dit meningsverschil moeten wenden tot de gewone rechter. Het ligt niet op de weg van de tuchtrechter een dergelijk civielrechtelijke geschil te beoordelen.

4.3 Ten aanzien van klachtonderdeel b. overweegt de kamer als volgt. Van de gerechtsdeurwaarder mag worden verwacht dat hij zijn administratie voert op een wijze dat hij steeds inzicht heeft in de actuele stand van zaken. Ook mag je verwachten dat hij in financiële aangelegenheden snel een terugkoppeling geeft aan zijn klanten zodra daar een redelijk belang mee is gediend. Het feit dat gerechtsdeurwaarder in dit geval heeft erkend dat hij zich pas realiseerde dat de voorschotnota was betaald nadat klagster hem hierop had gewezen kan als slordig worden bestempeld. Tuchtrechtelijk laakbaar is dat echter niet, temeer nu in dit specifieke geval klagster niet kenbaar in haar belangen is geschaad.

4.4 Ten aanzien van klachtonderdeel c. wordt als volgt overwogen. De gerechtsdeurwaarder heeft erkend zonder een expliciete opdracht daartoe te zijn overgegaan tot het maken van afspraken met [] over de retournering van (onbetaald gelaten) goederen. De gerechtsdeurwaarder is hiertoe overgegaan omdat klagster op verschillende momenten in de correspondentie zinspeelde op de retournering van de goederen (al dan niet vanwege het hebben van een opkoper). Dít én het belang van de opdrachtgever om weer over zijn goederen te kunnen beschikken – nu [] niet meer actief was – heeft de gerechtsdeurwaarder bewogen tot deze ongebruikelijke stap. Ook al had de gerechtsdeurwaarder het belang van klagster voor ogen, toch had hij eerst daarover met haar in overleg moeten treden. Wat dit aangaat heeft de gerechtsdeurwaarder de situatie fout ingeschat.

4.5 Hoewel de kamer van oordeel is dat de gerechtsdeurwaarder ten aanzien van dit klachtonderdeel een foute inschatting heeft gemaakt, maakt hij zich daarmee niet zonder meer ook schuldig aan handelen of nalaten dat tuchtrechtelijk dient te worden bestraft. Dit kan anders zijn wanneer de vergissing of fout klaarblijkelijk het gevolg is van grove onzorgvuldigheden of handelen tegen beter weten in. Daarvan is in dit geval echter niet gebleken. Dit betekent dat ook dit klachtonderdeel ongegrond is.

4.6 Ten aanzien van klachtonderdeel d. overweegt de kamer als volgt. De gerechtsdeurwaarder heeft hetgeen klager aangevoerd uitdrukkelijk betwist. Nu klaagster haar standpunt niet nader heeft onderbouwd, kan niet worden vastgesteld wie hier het gelijk aan zijn zijde heeft. Maar ook als de stelling van klaagster als uitgangspunt wordt genomen, betekent een constatering van een gerechtsdeurwaarder achteraf dat een dossier zich zodanig heeft ontwikkeld dat het de vraag is of de gerechtsdeurwaarder de juiste competenties bezit niet automatisch dat sprake is van klachtwaardig handelen. Het zal ook dan van de concrete omstandigheden afhangen of de gerechtsdeurwaarder een tuchtrechtelijk verwijt gemaakt kan worden. Nu enig klachtwaardig handelen op dit punt niet kan worden vastgesteld, wordt de klacht afgewezen.

4.7 Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

Aldus gegeven door mr. M.L.S. Kalff, plaatsvervangend-voorzitter, en mr. C.W.D. Bom en M.F.J. Pijnenburg, leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 2 oktober 2023, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing, hoger beroep worden ingesteld bij het gerechtshof Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.